

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อระดับสติปัญญาของเด็กในจังหวัดสกลนคร

กมลทิพย์ ศรีหานาม*, วรินทร์มาศ เกษทองมา*, วุฒิพงศ์ ภักดีกุล*

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงพรรณนาแบบตัดขวางนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาของเด็กในจังหวัดสกลนคร จำนวน 352 คน ระหว่างเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม 2562 รวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างเด็ก ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 51.7 อายุ 7 ปี ร้อยละ 88.6 น้ำหนักแรกเกิดมากกว่า 2,500 กรัมขึ้นไป ร้อยละ 83.8 ผลการตรวจเส้นเท้าเด็กปกติ ร้อยละ 69.9 พัฒนาการสมวัย ร้อยละ 96.9 ระดับสติปัญญาต่ำกว่า 100 ร้อยละ 61.9 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาของเด็กในจังหวัดสกลนคร ได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้ปกครอง การปฏิบัติตัวของผู้ปกครอง และการปฏิบัติตัวของเด็ก มีความสัมพันธ์ต่อระดับระดับสติปัญญาของเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}=0.008$, $r_s=0.141$; $p\text{-value}=0.017$, $r_s=0.127$; $p\text{-value}=0.035$, $r_s=0.013$ ตามลำดับ)

คำสำคัญ: ระดับสติปัญญา, เชาวน์ปัญญา, เด็กนักเรียน, ปัจจัย

*คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร

Corresponding author: warinmad Kedthongma Email: warinmad.k@ku.th

Received 30/04/2022

Revised 31/05/2022

Accepted 28/06/2022

FACTORS RELATED TO THE LEVEL OF INTELLIGENCE QUOTIENT AMONG CHILDREN IN SAKON NAKHON PROVINCE

Kamonthip Srihanam^{}, Warinmad Kedthongma^{*}, Wuttiaphomg Phakdeekul^{*}*

ABSTRACT

This Cross-sectional descriptive study aimed to study factors related to the level of Intelligence Quotient among 352 Children Sakon Nakhon Province during November to December 2019. Data were collected by questionnaire with a reliability of 0.95. Data were analyzed by descriptive statistics, and Spearman's correlation coefficient.

The results revealed that most children's samples found that 51.7% were female, aged 7 years 88.6%, The children's birth weight of more than 2,500 grams was 83.8%, normal heel test was 69.9 %, normal development 96.9%, and the intellectual level below 100 61.9%. In addition, factors related to Intelligence Quotient among Children in Sakon Nakhon Province were parent's attitude, parent's behavior, and children's behavior with statistically significant ($p\text{-value}=0.008$, $r_s=0.141$; $p\text{-value}=0.017$, $r_s=0.127$; $p\text{-value}=0.035$, $r_s=0.013$ respectively)

Keywords: intelligence level, intelligence quotient, school children, factors

^{*} Faculty of Public Health, Kasetsart University Chalemphrakiat Sakonnakhon Province Campus

ภูมิหลังและเหตุผล (Background and rationale)

จากการศึกษาระดับ IQ ของประเทศต่าง ๆ (National IQ) โดย Lyn & Vanhanen ในปี ค.ศ. 2002 ได้มีงานวิจัยต่อยอดติดตามมาอีกหลายฉบับ โดยในปี ค.ศ. 2012 Lynn ได้ตีพิมพ์งานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ National IQ พบว่า ระดับ IQ ที่ดีเป็นปัจจัยส่งเสริมทางเศรษฐกิจทั้งในภาพรวมและระดับบุคคล ส่งผลต่อรายได้ต่อหัวของประชากร และยังช่วยสนับสนุนให้เกิดการกระจายรายได้ที่สมดุลในประเทศ นอกจากนี้ยังพบว่าประเทศที่มีระดับ IQ เฉลี่ยสูง จะมีคุณภาพชีวิตของประชากรที่ดีกว่า โดยวัดจาก Human development index ซึ่งเป็นดัชนีวัดความเป็นอยู่ของประชากรที่ครอบคลุม 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ สุขภาพ การศึกษา และการดำรงชีวิตที่ดี¹ ปัจจุบันเด็กทั่วโลกส่วนใหญ่มีไอคิวช่วง 90-100 โดยคนที่มีไอคิวเกิน 120 ถือว่าเป็นคนที่มีไอคิวระดับสูง ประเทศที่มีไอคิวสูงสุดในโลก คือ จีน ฮังการี เกาหลี และญี่ปุ่น อยู่ในระดับ 105 ขึ้นไป ไอคิวต่ำที่สุดในโลก คือ กลุ่มประเทศในทวีปแอฟริกาอยู่ในระดับ 67-75 โดยรวมแล้วเด็กไทยช่วงอายุ 6-7 ปี มีระดับไอคิวเฉลี่ยอยู่ที่ 93.7 คะแนน ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ปกติค่อนข้างไปทางต่ำ แต่เมื่อดูการกระจายตัวของคะแนนระดับสติปัญญาแล้ว เด็กที่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้เป็นกลุ่ม² ดังนั้นการพัฒนา IQ

เด็กไทย จึงถือเป็นเป้าหมายสำคัญที่จะส่งผลต่อคุณภาพของเด็กและเยาวชนที่จะเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพสถานการณ์ IQ เด็กไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พ.ศ. 2559 จากผลการสำรวจนักเรียนไทยทั่วประเทศ ในปี 2559 โดยกรมสุขภาพจิต พบระดับสติปัญญา (Intelligent Quotient : IQ) เฉลี่ยในเด็กไทยอายุ 6-15 ปี 98.23 ถือเป็นระดับสติปัญญาที่อยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่ค่อนข้างต่ำต่ำกว่าค่ากลางของมาตรฐานสากล (IQ=100)³

เด็กปฐมวัยถือเป็นวัยทองแห่งการเรียนรู้ เพราะเป็นช่วงเวลาที่สมองพัฒนาสูงสุดและส่งผลต่อ สติปัญญา บุคลิกภาพ และความฉลาดทางอารมณ์ การพัฒนาเด็กในช่วงวัยนี้จึงเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนา ทักษะและความสามารถในระดับที่สูงขึ้นต่อไป ดังนั้นการพัฒนาคนนอกจากด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมแล้ว จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญในด้านการศึกษาด้วยแต่ผลการศึกษาสภาพ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก พบว่า โรงเรียนยังไม่มีการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน ขาดรูปแบบกิจกรรม ที่เหมาะสมและไม่ได้เกิดจากความต้องการของเด็ก โรงเรียนจึงต้องการพัฒนาการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการพัฒนาสมอง⁵ และเด็กเป็นวัยที่สำคัญที่สุดในการสร้างรากฐานชีวิตจิตใจของมนุษย์ส่งผลต่อการเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ⁶ จากการใช้ศาสตร์วิเคราะห์

ความสัมพันธ์ของสมองและพัฒนาการของเด็กแต่ละช่วงวัย พบว่า โอกาสแห่งการเรียนรู้และอัตราการเรียนรู้สูงสุดอยู่ในช่วงวัยเด็ก⁷ ส่วนด้านพันธุกรรมซึ่งมีความสัมพันธ์กับระดับเชาว์ปัญญาโดยรวมประมาณร้อยละ 50.00⁸ เพื่อพัฒนาประเทศชาติสู่ความก้าวหน้าในอนาคตสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นสะท้อนถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในเด็กไทย การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อระดับสติปัญญาในเด็กสกลนครเพื่อพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสติปัญญาในเด็กนักเรียน เพื่อผลักดันให้มีการพัฒนาและส่งเสริมสติปัญญาเด็กในจังหวัดอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน จะนำไปสู่ผลลัพธ์สำคัญ คือ เด็กสามารถมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย มีศักยภาพตลอดจนคุณภาพะทางอารมณ์ที่เหมาะสมและเติบโตเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา (Objective)

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อระดับสติปัญญาของเด็กในจังหวัดสกลนคร

วิธีการศึกษา (Method)

รูปแบบการศึกษา

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาแบบตัดขวาง (Cross-sectional descriptive study) ระยะเวลาการวิจัยในช่วงเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม 2562

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง และเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในเขตอำเภอกุศบาก จังหวัดสกลนคร ในช่วงเดือน พฤศจิกายน – ธันวาคม 2562 จำนวน 352 คน⁹ สุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออก 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัย

ส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติตัว

2. แบบทดสอบระดับสติปัญญาของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากคู่มือประเมินความสามารถทางเชาว์ปัญญา เด็กอายุ 2-15 ปี ของกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุขแล้วจัดกลุ่มด้วยค่าเฉลี่ย IQ โดยใช้ค่าเฉลี่ย IQ ที่ 100 เป็นเกณฑ์ปกติ¹⁰

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการตรวจสอบและทดสอบด้วยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาของคำถามในแต่ละข้อ จากนั้นนำมาปรับปรุงและแก้ไขเพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาสามารถวัดได้เที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามที่ต้องการแล้วนำผลพิจารณาคะแนนของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) มีค่า IOC เท่ากับ 0.93 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงไปทำการทดสอบ (Try out) กับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่างอำเภอ จำนวน 30 คน ที่สามารถให้ข้อมูลได้ โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีครอนบาค (Cronbach, 1951)¹¹ ได้ค่าประสิทธิสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -coefficient) เท่ากับ 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัยให้ลงนามในใบยินยอมและสัมภาษณ์ใช้เวลา 30 นาทีต่อคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งแยกวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

1) สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistic)

สถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลทั่วไป โดยการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2) สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) ผู้วิจัยได้วางแผนการวิเคราะห์ข้อมูลในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาโดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) อย่างไรก็ตาม เนื่องจากคุณสมบัติของข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ ไม่เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) คือ การแจกแจงไม่ปกติ ดังนั้น ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตัวของผู้ปกครอง และเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีความสัมพันธ์ต่อระดับสติปัญญา ครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้เปลี่ยนมาใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบสเปียร์แมน (Spearman Rank Correlation Coefficient) แทน

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสกลนคร เลขที่

โครงการวิจัย SKN REC 2009-021 ลงวันที่
11 ตุลาคม 2562

ผลการศึกษา (Results)

1. การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่ม ตัวอย่าง

1.1 กลุ่มตัวอย่าง ผู้ปกครอง
ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 75.6 (อายุ
เฉลี่ย 42.6 ปี)

ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ระดับ
ประถมศึกษา ร้อยละ 42.3 รายได้ผู้ปกครอง
น้อยกว่า 2,500 บาทต่อเดือนร้อยละ 58.8
ความรู้ระดับมากร้อยละ 88.9 ทักษะระดับ
ดีร้อยละ 99.7 และการปฏิบัติตัวระดับดี
ร้อยละ 85.8 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (N=352)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	86	24.4
หญิง	266	75.6
2. อายุ		
< 30	48	13.6
30 – 59 ปี	266	75.6
60 ปีขึ้นไป	38	10.8
$\bar{X} = 42.63$ SD.= 11.57		
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	149	42.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	56	15.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย	75	21.3
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	27	7.7
ปริญญาตรี	28	8
สูงกว่าปริญญาตรี	11	3.1
ไม่ได้เรียน	6	1.7

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (N=352) (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. รายได้ผู้ปกครองต่อเดือน		
0-2,500 บาท	58	58.8
2501-9000 บาท	25	25
9,001 บาทขึ้นไป	16	16.2
5. ความรู้		
มาก	313	88.9
น้อย	39	11.1
$\bar{X} = 18.11$ SD. =4.47		
6. ทักษะคิด		
ดี	351	99.7
ไม่ดี	1	0.3
$\bar{X} = 86.78$ SD. =12.33		
7. การปฏิบัติตัว		
ดี	302	85.8
ไม่ดี	50	14.2
$\bar{X} = 23.24$ SD. = 5.59		

1.2 กลุ่มตัวอย่างเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ส่วนใหญ่พบว่า เป็นเพศหญิงร้อยละ 51.7 อายุ 7 ปี ร้อยละ 88.6 น้ำหนักแรกเกิดมากกว่า 2,500 กรัมขึ้นไป ร้อยละ 83.8 ผลการตรวจส้นเท้าเด็กปกติ

ร้อยละ 69.9 กินนมแม่น้อยกว่า 6 เดือน ร้อยละ 67.0 พัฒนาการในวัยเด็กสมวัย ร้อยละ 96.9 ร้อยละ 92.0 ระดับสติปัญญาต่ำกว่า 100 ร้อยละ 61.9 และการปฏิบัติตัวอยู่ในระดับดีร้อยละ 96.9 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (N=352)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	170	48.3
หญิง	182	51.7
2. อายุ		
6 ปี	40	11.4
7 ปี	312	88.6
$\bar{X} = 6.87$ SD. = 0.45		
3. น้ำหนักแรกเกิด		
ไม่ทราบ	43	12.0
น้อยกว่า 2,500 กรัม	50	16.2
2,500 กรัมขึ้นไป	259	83.8
4. ผลการตรวจสั่นเทาเด็ก		
ผิดปกติ	2	0.6
ปกติ	246	69.9
ไม่ได้ตรวจ	20	5.6
ไม่ทราบ	84	23.9
5. พัฒนาการในวัยเด็ก		
สมวัย	341	96.9
ไม่สมวัย	5	1.4
ไม่ทราบ	6	1.7
6. ระดับสติปัญญา		
ต่ำกว่า 100	218	61.9
100 ขึ้นไป	134	38.1
$\bar{X} = 98.67$ SD. = 10.89		
7. การปฏิบัติตัว		
ดี	341	96.9
ไม่ดี	11	3.1
$\bar{X} = 23.24$ SD. = 5.59		

2. การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ปัจจัยด้าน อายุของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความรู้ของผู้ปกครอง อายุของเด็กนักเรียน และ น้ำหนักแรกเกิดของเด็กนักเรียน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาของเด็ก

ในจังหวัดสกลนคร ได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้ปกครอง การปฏิบัติตัวของผู้ปกครอง และการปฏิบัติตัวของเด็ก มีความสัมพันธ์ต่อระดับระดับสติปัญญาของเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}=0.008$, $r_s=0.141$; $p\text{-value}=0.017$, $r_s=0.127$; $p\text{-value}=0.035$, $r_s=0.013$ ตามลำดับ) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ตารางสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาของเด็กในจังหวัดสกลนคร

ชื่อตัวแปร	ระดับสติปัญญาของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสเปียร์แมน (r_s)	p-value
อายุของผู้ปกครอง	0.031	0.565
รายได้ของผู้ปกครอง	0.46	0.385
ความรู้ของผู้ปกครอง	0.123	0.021
ทัศนคติของผู้ปกครอง	0.141**	0.0008
การปฏิบัติตัวของผู้ปกครอง	0.127*	0.017
อายุเด็กนักเรียน	-0.006	0.910
น้ำหนักแรกเกิด	0.061	0.252
การปฏิบัติตัวของเด็ก	0.013*	0.035

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

วิจารณ์ (Discussions)

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองและเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเด็กส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง ร้อยละ 51.7 อายุ 7 ปี ร้อยละ 88.6 น้ำหนักแรกเกิดมากกว่า 2,500 กรัมขึ้นไป ร้อยละ 83.8 ไม่มีภาวะผิดปกติหลังคลอดร้อยละ 94.0 ผลการ

ตรวจสันเท้าเด็กพบว่า ปกติ ร้อยละ 69.9 กินนมแม่น้อยกว่า 6 เดือนร้อยละ 67.0 พัฒนาการสมวัยร้อยละ 96.9 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหนึ่งฤทัย และคณะ (2563)¹² ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพัฒนาการของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี จังหวัดพัทลุง ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางประชากรของมารดาบิดาและทารกพบว่า มารดาและบิดามีอายุเฉลี่ย 27.51 ปี (S.D.=6.49) และ 30.53 ปี (S.D.=7.19) ตามลำดับ สำหรับการศึกษาของ มารดาพบว่า ประมาณ 2 ใน 3 สำเร็จการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาและต่ำกว่า (ร้อยละ 70.72) มารดาส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม/ค้าขาย/รับจ้าง (ร้อยละ 78.66) ส่วนข้อมูลของเด็กทารก พบว่า ประมาณ 1 ใน 2 เป็นทารกเพศชาย (ร้อยละ 50.76) มีน้ำหนักต่ำกว่า เกณฑ์ร้อยละ 7.58 มีน้ำหนักเฉลี่ยเท่ากับ 3,078 กรัม (SD=435) เด็กทารกส่วนใหญ่กินนมแม่เพียงอย่างเดียว (ร้อยละ 99.03) และระดับสติปัญญาต่ำกว่า 100 ร้อยละ 61.9 ไม่สอดคล้องกับระดับเขาว์ปัญญาของเด็กพื้นที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหนองบัวสร้าง อำเภอกงสุมาลย์ จังหวัดสกลนคร ที่พบเด็กมีไอคิวเฉลี่ย 101.6¹³

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้าน อายุของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความรู้

ของผู้ปกครอง อายุของเด็กนักเรียน และ น้ำหนักแรกเกิดของเด็กนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ผดุงศักดิ์ เลิศชัย (2561) รายได้เฉลี่ยของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับ ระดับสติปัญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹⁴ เนื่องจาก มีสัดส่วนผู้มีรายได้น้อย ร้อยละ 11-15 มีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือน 20,452.5 บาท/ เดือน รายจ่ายต่อครัวเรือน 13,848.4 บาท/เดือน และยังพบว่า มีหนี้สินต่อครัวเรือน 136,208 บาท (สำนักงาน สถิติแห่งชาติ, 2558)¹⁵ และมีอัตราเงินฝากเฉลี่ยต่อคน น้อยกว่า 50,000 บาท (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2560)¹⁶ ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาของเด็กในจังหวัดสกลนคร ได้แก่ ปัจจัยด้านทัศนคติที่นัยสำคัญระดับ.05 ($rs=0.141$) และการปฏิบัติตัวของผู้ปกครอง 0.01 ($rs=0.127$) ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของผดุงศักดิ์ เลิศชัย (2561) ที่ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับสติปัญญา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวและสิ่งแวดล้อม ด้านรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ลักษณะการเลี้ยงดู/ผู้ดูแลหลัก และด้านโรคประจำตัวของมารดา มีความ สัมพันธ์กับระดับ สติปัญญาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ORadj=2.14; 95% CI=1.05-4.39

ข้อยุติ (Conclusions)

กลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยด้าน อายุของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง ความรู้ของผู้ปกครอง อายุของเด็กนักเรียน และน้ำหนักแรกเกิดของเด็กนักเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา ส่วนปัจจัยด้านทัศนคติ และการปฏิบัติตัวของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาของเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ (Recommendations)

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย: ผลการศึกษาปัจจัยด้านทัศนคติ และการปฏิบัติตัวของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา ดังนั้น จึงควรจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและ ควรจัดให้มีภาคีเครือข่ายในการติดตามเฝ้าระวัง 2 ก 2 ล คือ กิน กอด เล่น เล่า และควรส่งเสริมปัจจัยแวดล้อมด้านอื่นด้วย เช่น ทางโรงเรียนเสนอแนะกิจกรรมสนับสนุนรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนแบบบูรณาการการจัดการเรียนรู้ ซึ่งรวมถึงการวางแผน เช่น กิจกรรมการศึกษาและการพัฒนากิจกรรมแบบบูรณาการ การจัดการเรียนรู้ เช่น ครู นักเรียน สื่อ วิธีการสอน แบบทดสอบและประเมินผล และสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่จัดให้มีการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ: จากข้อค้นพบ เด็กที่มีพัฒนาการต่ำกว่า 100 ผู้ปกครองบางส่วนมีความรู้ในระดับน้อย ดังนั้นเจ้าหน้าที่ให้การสนับสนุนจัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลเด็กกับผู้ปกครองที่มีความรู้ระดับน้อย

3. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ: ควรวิจัยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้ปกครอง ในการส่งเสริมพัฒนาการ ด้านเชาว์ปัญญา ความสัมพันธ์กับระดับเชาว์ปัญญาเด็กอย่างต่อเนื่อง และนำผลการศึกษาวิเคราะห์ร่วมในการศึกษาครั้งต่อไป รวมทั้งควรทำการวิจัยในพื้นที่อื่นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีบริบทหลากหลายมากขึ้น

สถานะองค์ความรู้ (Body of knowledge)

พันธุกรรมมีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา การศึกษานี้พบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญาของเด็กในจังหวัดสกลนคร

กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements)

ขอขอบคุณ โรงเรียนในเขตพื้นที่อำเภอกุดบาก ตำบลกุดบาก อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร ที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในพื้นที่เพื่อใช้ในการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ในงานวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง (References)

1. Lynn R. In Italy, North-south differences in IQ predict differences in income, education, infant mortality, stature, and literacy. *Intelligence* 2010; 8(1): 93-100.
2. Sakon Nakhon Provincial Health Office. **Health promotion, disease prevention and management. Health topics, health development. Group of women and preschool children (0-5 years).** Sakon Nakhon: Sakon Nakhon Provincial Health Office; 2018. 69. [in Thai].
3. Department of Mental Health. **Ministry of Public Health. Situational Survey of IQ and EQ.** [online] 2559 [cited 2022 Jan 20]. Available from: **Error! Hyperlink reference not valid.**
4. Ooppakarn D, Yanachai O. What Principle Should We Use to Enhance Learning Development of Early Childhood Children: “Brain Based Learning” or “Executive Func. **Veridian E-Journal, Silpakorn University** 2018; 11(1): 1635-1651.
5. Satangjun T, Phon-ngam P, Kessung P, Obpahat J. Developing Activities to Enhance The 21st Century Learning of Students in Schools under Loei Primary Educational Service Area Office 2. **Veridian E-Journal** 2020; 10: 2152-73.
6. Nantamongkolchai S, Isaranurak S, Kaewsiri D. Family Factors Influencing Early Childhood Development in Areas of 4 provinces of Thailand. **Journal of Public Health and Development** 2004; 2(1): 3-10.
7. Pichaichannarong S. **Guidelines for raising early childhood.** Bangkok: Office of the Education Council Secretariat Ministry of Education; 2013.
8. Iomin R, Craig L. Human behavioural genetics of cognitive abilities and disabilities. *Bioessays* 1997; 19(12): 1117-1124.
9. Kud Bak Hospital. **Report of the survey results of the intelligence level of elementary school students in grade 1 .** Sakon Nakhon: Kud Bak Hospital; 2018.
10. Department of Mental Health, Ministry of Public Health. **Report on the situation of intelligence level of Thai students in 2011 .** (2nd). Bangkok: Rajanagarindra Institute of Child and Adolescent Mental Health; 2012.

11. Cronbach L.J. "Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests". **Psychometrika** 1951; 16; 297-334.
12. Kueaad N. Saengthong J. Chaimail P. Woradet S. Factors Associated with Child Development among Children Aged under 5 Years in Phatthalung Province. **Journal of Health Science** 2020; 29(1): 15-25. [in Thai].
13. Kenyotha J, Wongphen P. Thamunsaen P, Kedthongma W. Factors Related to Level of Intelligence Quotient Development of Children in Nong Bua Sang Health Promoting Hospital, Kusuman District, Sakon Nakhon Province. Sakon Nakhon: Kasetsart University; 2019. [in Thai].
14. Sriwat P, Charoentanyarak L. Factors Related to Intelligent Level of Prathumsuksa 1 or Grade 1 Students in Ubon Ratchathani Province. **KKU Journal for Public Health Research** 2018; 3: 21-24. [in Thai].
15. National Statistical Office. **Summary of Socio-Economic Conditions 2015**. Bangkok: National Statistical Office; 2015. 16.
16. Bank of Thailand. **Economic and Monetary Report 2017, Northeastern Region**. Khon Kaen: Bank of Thailand; 2017. 29.